06.09.2013 г. / 20:52:20

Вяра

20.09 по еретическия, †07 септември по православния календар - Предпразненство на Рождество Богородично. Свв. апостоли Евод и Онисифор от Седемдесетте апостоли. Св. мъченик Евпсихий. Св. мъченик Созонт

В памет на светите апостоли Евод († 66 г.) и Онисифор

(† след 67 г.)

Свети Евод, един от седемдесетте апостоли, бил първият, след свети апостол Петър, епископ на Антиохия Велика (Антиохия Сирийска, бел.ред.). Той бил също така и велик проповедник на словото Божие. За него споменава свети Игнатий Богоносец в посланието си до антиохийците, в което пише:

"Споменавайте блажения ваш отец Евод, който ви беше поставен от апостолите за пръв пастир; бъдете истински негови синове, а не прелюбодейци, за да не се срамува отецът от вас."

Свети Евод написал за Пресветата Дева, че тя родила Спасителя на света, когато била на петнадесет години от рождението си.

> "На три години - пише той - тя била въведена в Господния храм, където и пребивавала единадесет години; а когато тя станала на дванадесет години, била предадена от свещениците на Йосиф, за я да пази. У него тя прекарала четири месеца, преди да получи от ангела радостното благовестие и в края на петнадесетата си година родила Светлината на света - Христа."

Освен това, свети Евод оставил и много други полезни съчинения, но всички те се загубили в многобедствените времена, когато Църквата Божия била подхвърляна на гонения и поради това не са дошли до наши дни. Сега е известна само една негова книга, под названието "Светило", за която, впрочем, съществува указание само у древния историк Никифор.

За самия свети Евод има известие в римските мартирологии, където се казва, че той е пролял кръвта си за Христа и е приел мъченическа смърт.

Някои твърдят, че светият е пострадал в Антиохия по времето на Веспасиан*. **По това време, разказват те, в един град било предизвикано от някакъв иудеин на име Антиох голямо вълнение.** Като изменил на своята вяра, той започнал да принася жертви на идолите, а много други иудеи били убити, защото отказали да се поклонят на идолите. Тогава твърде много иудеи приели християнската вяра и имали за свой епископ блажения Евод, който, като техен началник и пастир, бил умъртвен скоро след това.*

* Веспасиан - римски император, управлявал от 70 до 79 г., бел.ред.
** Блажената кончина на свети Евод се отнася към 66 г., по времето на гонението при римския император Нерон, бел.ред.

Свети Онисифор също принадлежал към лика на седемдесетте апостоли. За него говори апостол Павел в посланието си до Тимотей:

"*Господ да даде милост на дома на Онисифора, защото много пъти ме успокои и се не посрами от веригите ми, но, като дойде в Рим, с голямо старание ме потърси и намери. Нека Господ му даде да намери милост у Него в оня ден; а колко ми услужи той в Ефес, ти по-добре знаеш*" (2Тим. 1:16).

Свети Онисифор бил епископ в Колофон * и в Киринея ** и пострадал за вярата, като приел мъченическа смърт. За неговото мъченичество свидетелстват мъченическите актове, в които се съобщава, че след много мъчения свети Онисифор бил разкъсан от диви коне и така, заедно с Евод, той се преселил в небесните селения, в сонма на Божиите изповедници.

* Колофон - древен град в Лидия, в северозападната част на Мала Азия. Открити са развалините на този град.
** Киринея - главен град на областта със същото наименование, намира се в Либия, на северния бряг на Африка, на запад от Египет. Той бил най-великолепният и богат град в Северна Африка.

Страдание на свети мъченик Созонт († ок. 304 г.)

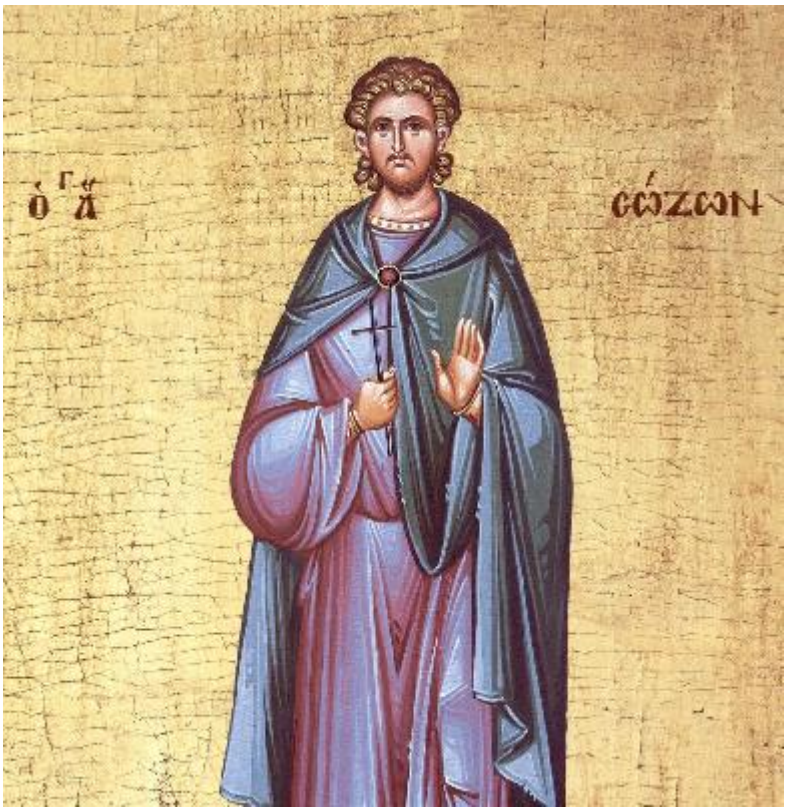

Максимиан *, управителят на Киликия, който според царската повеля поощрявал нечестивото идолопоклонническо многобожие, дошъл веднъж в град Помпеопол и устроил празник в чест на тамошния златен идол, като му принесъл много жертви.

Там в това време се намирал и един юноша, родом от Ликаония **, на име Созонт, който по вяра бил християнин, добър по нрав и изпълнен с благи дела, защото денем и нощем се поучавал в Господния закон. Той пасял стада от безсловесни овци, но в същото време и словесните Христови овци наставял с добри поучения. Където и да пасял той овцете си, навсякъде се събирали при него и други пастири - юноши и

мъже, а той ги учел да познават истинския Бог и мнозина довел до светото кръщение, понеже върху него почивала благодатта на Светия Дух.

Веднъж, докато пасял овцете си около един извор, близо до който растял огромен дъб, Созонт заспал сладък сън и видял божествено видение. По време на това видение той бил призован към мъченически подвиг и му било възвестено, че това място ще принесе полза на мнозина, защото ще се освети свише от слизащата върху него благодат и че мнозина ще намерят тук спасение и ще прославят Светата Троица. След като се събудил от съня, този добър пастир раздал овцете си на другите и като оставил на това място своя лък и три стрели, за свой спомен, се отправил в град Помпеопол. Там видял нечестието преумножено, а светата вяра - потъпкана, и заскърбял в сърцето си за това. Созонт влязъл в капището, където стоял идолът, отчупил ръката му и след като я раздробил на части, я раздал на бедните. Тази постъпка причинила голям смут в града и мнозина били подложени на разпити и мъчения. Но свети Созонт, като не желаел някой друг да пострада вместо него, сам отишъл при управителя Максимиан и му обявил, че той е извършителят на това деяние. “Аз взех ръката на вашия бог - казал той, - раздробих я и раздадох златото на нуждаещите се”. А когато го попитали как се е осмелил да постъпи така и да нанесе такова безчестие на техния бог, счупвайки ръката му, той отговорил:

- Аз направих това, за да се види безсилието на вашия бог. Защото, когато аз му отнемах ръката, той не ми оказа никаква съпротива - нищо не каза, не показа, че го боли, не издаде никакъв стон. Та и можеше ли той, бидейки в действителност няма и безумен, да се съпротивлява? Ако той беше истинският жив Бог, тогава той щеше да ми се противопостави и не би ми позволил да му причиня зло. А аз, като зная, че това е идол, а не - Бог, раздробих ръката му. И дори целия бих желал да го

раздробя, за да не се покланяте на творението на човешките ръце, което въпреки че има и очи, и уши, и уста, и ръце, и нозе, но - не вижда, не чува, не говори, не усеща, не ходи и дори и на себе си в нищо не може да помогне, когато го разрушават или го раздробяват на части.

Щом чул това, управителят заповядал безмилостно да измъчват свети Созонт. Отначало го повесили на едно дърво и започнали да стържат ребрата му с железни куки, след това обули нозете му в железни обуща с остри гвоздеи отвътре и го развеждали из града. А светият, вървейки, славел Бога.

После отново го повесили на дървото и го били жестоко с железни тояги, така че не само плътта, но и костите му се раздробили. В тези мъчения светият предал духа си на Бога*. **Мъчителите, като видели, че той вече е мъртъв, свалили тялото му от дървото и по заповед на управителя запалили голям огън, за да го изгорят, тъй като се опасявали, че то ще се превърне в предмет на почитание от страна на вярващите. Но когато хвърлили в огъня многострадалното тяло, внезапно блеснала мълния, чул се гръм и се изсипал силен дъжд, примесен**

с град, който веднага изгасил огъня. Присъстващите там хора се разбягали от страх, а тялото на светеца останало цяло и невредимо.

С настъпването на нощта, вярващите поискали да приберат светите му мощи, но не могли, поради непрогледната тъмнина. Те силно скърбели заради това, но ето - към полунощ небесна светлина осияла мощите и вярващите, като ги взели, ги погребали с чест. Гробът на мъченика станал извор и на много чудеса; и не само от гроба, но и от извора, който течал под дъба, където някога светият по време на сън получил видение, се подавали от Христовата благодат и по молитвите на светия мъченик различни изцеления на болните. Затова по-късно там била построена църква на неговото име, за да се прославя в нея истинския Бог - Единия в Троица. Слава на Господа во веки! Амин.

* В някои древни месецослови (на император Василий и в други) вместо “Максимиан” стои - “Максим”. Предполага се, че това бил Максим Нумерий, който бил управител на Киликия в 304 г.

** В месецослова на император Василий като родно място на свети мъченик Созонт е посочена Ликия, а в Пролога, както и в Чети-Минеите - Ликаония. Според мъченическите актове това е Киликия, където се намирал крайбрежния град Помпеопол, или - Соли

* Според гръцкия синаксар на Никодим Светогорец като време на страданията и смъртта на свети мъченик Созонт се посочва 288 г. Според други известия това станало около 304 г.

Тропарь мученику Созонту Помпеольскому

глас 4

Му́ченик Твой, Го́споди, Созо́нт/ во страда́нии свое́м вене́ц прия́т нетле́нный от Тебе́, Бо́га на́шего:/ име́яй бо кре́пость Твою́,/ мучи́телей низложи́,/ сокруши́ и де́монов немощны́я де́рзости. / Того́ моли́твами// спаси́ ду́ши на́ша.

Кондак мученику Созонту Помпеольскому

глас 2

И́стиннаго и богому́драго му́ченика,/ страда́льца благоче́стия иску́снаго,/ соше́дшеся днесь, велегла́сно восхва́лим,/ Созо́нта, таи́нника благода́ти,/ исцеле́ний да́теля богате́йшаго:// мо́лит бо Христа́ Бо́га о всех нас.

(Събрали се днес, високо да възхвалим Созонт, истинския и богомъдър мъченик, изкусния страдалец на благочестието, таинника на благодатта, подател на богати изцеления: той моли Христа за всички нас.)

В памет на свети мъченик Евпсихий (II в.)

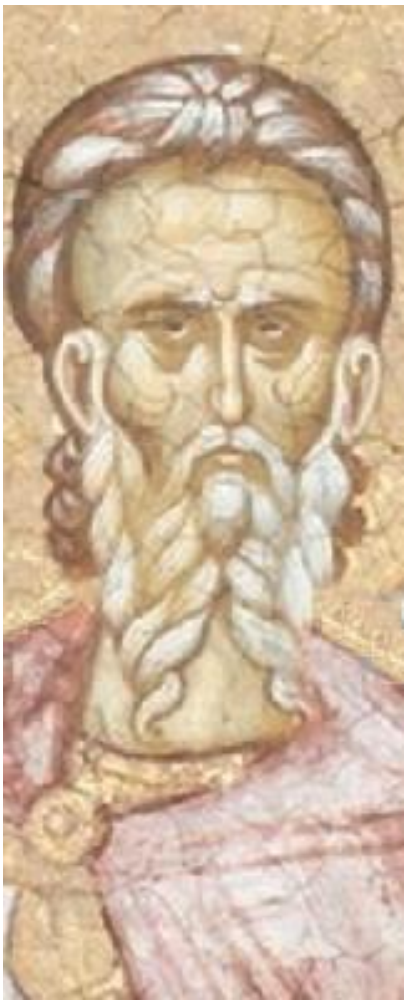

Свети мъченик Евпсихий. Фрагент от стара стенопис. Косово. Сърбия

Свети Евпсихий се родил и получил възпитанието си в Кесария Кападокийска. По времето на царуването на император Адриан срещу него бил направен донос, че не почита езическите богове, а почита Христа. Вследствие на това светият бил заловен от управителя на Кападокия и подложен на изтезания: тялото му било стъргано с железни куки, докато не се показали ребрата му. След мъченията хвърлили свети Евпсихий, едва жив, в тъмницата. Той се обърнал с усърдна молитва към Господа и докато още се молел, се явил ангел, който с докосването си изцелил раните му.

Скоро след това свети Евпсихий бил пуснат от тъмницата на свобода. А неговото освобождаване станало според Божието произволение - за да не попадне богатството, което светият притежавал, в ръцете на нечестиви човеци, а да бъде раздадено на бедните. И действително свети Евпсихий раздал всичкото си богатство, събрано още от неговите прадеди, на нищите и бедните; при което - **известна част дал и на своите врагове, които го били оклеветили и по този начин, като - свои благодетели, почел с дарове виновниците за своите страдания.**

По-късно, когато Кесария била управлявана от княз Саприкий, свети Евпсихий отново бил заловен.

Повесили го на дърво и дълго време го стъргали с железни остриета, след което той приел мъченическа смърт, като бил посечен с меч.

Разказват, че от раните на тялото му вместо кръв изтекло мляко и вода.

Тропарь мученику Евпсихию Кесарийскому

глас 4

Му́ченик Твой, Го́споди, Евпси́хие,/ во страда́нии свое́м вене́ц прия́т нетле́нный от Тебе́, Бо́га на́шего:/ име́яй бо кре́пость Твою́,/ мучи́телей низложи́,/ сокруши́ и де́монов немощны́я де́рзости. / Того́ моли́твами// спаси́ ду́ши на́ша.

Кондак мученику Евпсихию Кесарийскому

глас 2

Звезда́ све́тлая яви́лся еси́,/ непреле́стная ми́рови,/ Со́лнца Христа́ возвеща́ющи,/ заря́ми твои́ми страстоте́рпче Евпси́хие,/ и пре́лесть погаси́л еси́ всю:/ нам же подае́ши свет,// моля́ся непреста́нно о всех нас.

Величание мученику Евпсихию Кесарийскому

Велича́ем тя, страстоте́рпче святы́й Евпси́хие, и чтим честна́я страда́ния твоя́, я́же за Христа́ претерпе́л еси́.

buditeli.info © 2017